

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind publicitatea și
sponsorizarea pentru produsele de tutun**

Analizând proiectul de **Lege privind publicitatea și sponsorizarea pentru produsele de tutun**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.130 din 05.07.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare instituirea cadrului juridic privind publicitatea și sponsorizarea pentru produsele din tutun, urmărindu-se prevenirea fumatului în rândul tinerilor.

Prin obiectul de reglementare proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare.

2. Prin domeniul de reglementare abordat, proiectul se încadrează în cadrul procesului de negocieri purtate cu Comisia Europeană, în Capitolul 13 care vizează Politica socială și de ocupare a forței de muncă, dar are tangențe și cu alte capitole la fel de importante cum ar fi Protecția consumatorului (Capitolul 23) sau Libera circulație a produselor (Capitolul 1).

În tendința de a păstra echilibrul între libera circulație a produselor și asigurarea protecției sănătății au fost adoptate de către

Consiliul European și Parlamentul European reglementări, care fără să interzică producerea, comercializarea și implicit consumul produselor din tutun, au menirea să armonizeze legislațiile în domeniu ale statelor membre atât în ceea ce privește fabricarea și condițiile de vânzare a produselor din tabac, prin Directiva 2001/37/CE cât și publicitatea și sponsorizarea acestor produse, conform Directivei 2003/33/CE. Aceste dispoziții se completează cu Rezoluția Consiliului European și a miniștrilor sănătății din statele membre nr.729 din 18 iulie 1989 privind interdicția fumatului în locurile considerate de acces public, precum și Recomandarea Consiliului nr.54/2003 privind prevenirea fumatului și a inițiativelor de a îmbunătăți controlul tutunului.

Legislația internă a adaptat și preluat cea mai mare parte din reglementările în domeniul produselor din tabac, existând în prezent un cadru juridic care respectă dispozițiile comunitare. Proiectul prezentat contribuie la implementarea ultimei Directive în domeniu adoptate în anul 2003, care reglementează publicitatea și sponsorizarea produselor din tabac.

Din analiza comparativă a textului proiectului cu Directiva comunitară, se constată că inițiatorul a preluat identic dispozițiile acesteia, în cadrul aceluiași definiții și aceleiași structuri.

Pe de altă parte, precizăm că proiectul este în totală concordanță și cu recenta Convenție cadru de luptă împotriva tabacului a Organizației Mondiale a Sănătății din 2003, semnată de Comunitatea Europeană și de alte 167 de state, (inclusiv România, la data de 29 iunie 2004).

3. La **titlu**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem eliminarea expresiei “Proiect de” și scrierea cu majusculă a substantivului “lege”.

4. Pentru un spor de rigoare normativă, propunem reformularea **părții dispozitive a art.2**, astfel:

“Art.2. - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații.”.

Drept consecință, se impune eliminarea verbelor “se înțelege” și “înseamnă”, din cuprinsul definițiilor conținute la lit.a) – d) ale art.2.

La **lit.d)**, pentru un spor de precizie normativă, propunem introducerea expresiei “de art.1, pct.1”, după cuvântul “definite” și înlocuirea prepoziției “în” prin “din”.

Totodată, propunem introducerea în finalul textului a expresiei „cu modificările ulterioare”.

5. La **art.4 alin.(1)**, norma nu este completă, deoarece evenimentele și activitățile a căror sponsorizare este interzisă trebuie să fie **în legătură cu produsele din tutun**. Propunem completarea corespunzătoare a normei.

6. Norma din **art.6 alin.(1)**, conform căreia faptele constituie contravenții „dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât potrivit legii penale să fie considerate infracțiuni” este în dezacord cu definiția dată contravenției în Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor care prevede că fapta descrisă drept contravenție în actul normativ și prevăzută cu sancțiune contravențională nu poate fi decât contravenție, nimeni neputând, prin interpretare, să schimbe caracterizarea ei juridică. Tocmai pentru a elimina orice confuzie între contravenții și infracțiuni, prin ordonanța menționată a fost eliminată din definiția contravenției compararea pericolului social al acesteia cu cel al infracțiunii, iar prin Legea nr.180/2002 s-a introdus precizarea de principiu conform căreia “legea contravențională apără valorile sociale care nu sunt ocrotite prin legea penală”. Ca atare, sugerăm eliminarea din text a expresiei de mai sus.

Totodată, sugerăm ca expresia „se sancționează după cum urmează” să fie înlocuită cu sintagma „se sancționează astfel”.

7. La **art.6 alin.(1) lit.a)**, pentru un plus de rigoare în reglementare, textul ar trebui să facă trimitere numai la **alin.(1)** al **art.3**, întrucât alin.(2) și (3) nu au ca obiect stabilirea unor obligații a căror încălcare să poată constitui contravenție.

8. La **art.6 alin.(1) lit.b) teza a doua**, semnalăm că nu este necesară descrierea faptei în cazul în care contravenientul este elev sau student, întrucât fapta este deja prevăzută în teza întâi a normei. Mai mult, precizarea din textul propus nici nu este exactă, deoarece nu se sancționează distribuirea de produse din tutun în orice condiții, ci numai în situațiile prevăzute la art.4 alin.(2).

În ceea ce privește stabilirea sancțiunii, pentru asigurarea unei reglementări complete, amenda trebuie prevăzută în mod expres și nu prin referire generică la „sancțiunea amenzii”. În plus, precizăm că, potrivit art.5 alin.(2) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, denumirea sancțiunii principale alternativă amenzii este „prestarea

unei activități în folosul comunității”, și nu „munca în folosul comunității”.

Totodată, având în vedere faptul că sfera subiecților activi calificați prevăzuți în proiect poate cuprinde minori sub 14 ani (care nu răspund contravențional), minori care au împlinit vârsta de 14 ani (pentru care limitele amenzii prevăzute de proiect se reduc la jumătate), minori între 14 și 16 ani (care nu pot fi sancționați cu prestarea unei activități în folosul comunității), precum și majori (cărora le sunt aplicabile regulile generale), apreciem că ar fi necesar ca în finalul textului să se facă trimiterea generică la dispozițiile legale în domeniu, prin utilizarea sintagmei “în condițiile legii”.

Semnalăm, de asemenea, că, potrivit art.3 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, în cazul contraveniențelor majori, limita minimă a acestei sancțiuni este de **50 de ore**, iar conform art.18 din același act normativ, în cazul minorilor care au împlinit vârsta de 16 ani, limita minimă este de **25 de ore**, în vreme ce proiectul prevede o sancțiune de **20 de ore**. Propunem, de aceea, ca textul să se refere în mod distinct la cele două categorii de contravenienți, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr.55/2002.

Ținând seama de observațiile de mai sus, propunem următoarea reformulare a **tezei a doua a art.6 alin.(1) lit.b)**:

„**b)**... ;în cazul în care contravenientul este elev sau student, fapta se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei sau cu prestarea unei activități în folosul comunității pe o durată de ... de ore, pentru contravenienții majori, respectiv pe o durată de ... de ore pentru contravenienții minori, în condițiile legii”.

9. Sugerăm reanalizarea normei din **art.6 alin.(2)**, întrucât, în lipsa unor prevederi exprese, nu se înțelege sensul noțiunii de „nerespectare **repetată** a prevederilor art.4 alin.(2)”, de vreme ce textul nu precizează de câte încălcări ale normei este nevoie pentru a se aprecia că fapta s-a săvârșit „în mod repetat”.

10. La **art.7**, pentru asigurarea unei mai bune sistematizări a normelor, este necesar ca dispoziția propusă pentru alin.(2) să facă obiectul alin.(1).

Totodată, menționăm că, în conformitate cu art.28 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, posibilitatea contravenientului de a achita, pe loc sau în termen de 48 de ore, jumătate din minimul amenzii trebuie

prevăzută în mod expres în actul normativ. **Dacă** se dorește acordarea acestei posibilități în cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute în proiectul de lege, **art.7** trebuie completat cu un alineat nou, introdus după alin.(1), cu următoarea redactare:

„(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art.6, agentul constatatör făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal”.

În această situație, norma propusă în proiect pentru alin.(1) ar deveni alin.(3) al art.7.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1128/6.07.2004